

РЕШЕНИЕ

№ 5351

гр. София, 24.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 23.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6635** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на С. О., гражданин на У., ЛНЧ [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес]0, ап.2 срещу Решение № 6660/16.06.2022 г. на председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което е прекратено производството за предоставяне на международна закрила на чуждата гражданка. В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон. Твърди, че е запозната с възможността да кандидатства за предоставяне на временна закрила, но е избрала да поиска предоставяне на хуманитарен статут, тъй като има хронично заболяване. Освен това, съпругът ѝ С. И. вече е с предоставен хуманитарен статут, като се позовава на разпоредбата на чл.9, ал.6 ЗУБ и чл.12, ал.2 ЗУБ. Моли за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и се представлява от адв. А., назначен по реда на ЗПП. Поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата се представлява от пълномощника юрк.. Д., която оспорва жалбата и пледира за нейното отхвърляне.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Жалбоподателката е гражданка на У., [дата на раждане] Влезнала е в България на 09.03.2022г., като напуснала У. поради военните действия, за които е ноторно известно че са започнали на 24.02.2022г.

Не е спорно, че същата е подала в ДАБ молба вх.№ РД 09-1790/31.03.2022г. за предоставяне на международна закрила под формата на хуманитарен статут.

Производството е образувано с регистрирането ѝ с регистрационен лист рег. № УП 21142/31.03.2022 г., в който изрично е записано, че има съпруг – С. И., [дата на раждане] В писмото до ДАНС, ДАБ признава, че жалбоподателката е в България заедно със съпруга си С. И.. От ДАНС е изразено положително становище на 14.04.2022г. за предоставяне на международна закрила на жалбоподателката.

По делото е представено Решение № 3978/17.05.2022г. на ДАБ, с което на осн. чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ е предоставен хуманитарен статут на С. И., [дата на раждане] в У., женен. Решението е връчено на 10.06.2022г.

С решение за изпълнение/ЕС/2022/382 на съвета от 4 март 2022г. е установено съществуването на масово навлизане в Съюза на разселени лица, които е трябвало да напуснат У. вследствие на въоръжен конфликт.

С решение № 144 от 10.03.2022 г., изменено с решение с 180 от 30.03.2022 г. на Министерски съвет на Република България, е предоставена временна закрила на разселените лица от У. в съответствие с Решение за изпълнение на Съвета на ЕС 2022/382 от 04.03.2022 г. за установяване на съществуването на масово навлизане на разселени лица от У. по смисъла на чл. 5 от Директива 2001/55/ЕО и за въвеждане на временна закрила. Временната закрила е предоставена от 24.03.2022 г. за срок от една година.

Преценявайки посочените решения, Заместник-председателя на Държавната Агенция по бежанците при Министерския съвет, упълномощен със заповед № 03-15/03.05.2022 г. на Председателя на ДАБ е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки за разглеждане по същество на подадената от жалбоподателката молба за предоставяне на международна закрила, поради което и на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗУБ е издал оспореното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 4-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в рамките на указания в решението срок за обжалване от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси, поради което е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден в хипотезата на прекратяване на образувано производство за предоставяне на международна закрила, като предпоставките за това са изрично регламентирани в чл.15 от ЗУБ.

Визираната норма гласи, че производството за предоставяне на международна закрила се прекратява, когато: 1. след надлежно поканване чужденецът не се яви на интервю и в продължение на 30 дни не посочи обективни причини за неявяването си; 2. чужденецът два пъти не може да бъде намерен на разрешения му адрес или на друг адрес, посочен от него; 3. чужденецът промени адреса си, без да уведоми Държавната агенция за бежанците и в срок от 30 дни не посочи обективни причини за това; 4. три

или повече пъти чужденецът отказва да съдейства на длъжностните лица от Държавната агенция за бежанците за изясняване на обстоятелствата, свързани с неговата молба; 5. чужденецът оттегли молбата си за международна закрила; 6. чужденецът има предоставена международна закрила в друга държава – членка на Европейския съюз; 7. чужденецът получи убежище от президента; 8. чужденецът почине и 9. по отношение на чужденеца има влязло в сила решение по чл. 67в, ал. 1, т. 1, с което е разрешено прехвърлянето му в друга държава – членка на Европейския съюз.

От събраните доказателства по делото, а и видно от мотивите на оспореното решение, не се доказва нито една от цитираните хипотези за прекратяване на производството по предоставяне на международна закрила.

Като основание в оспореното решение е посочена разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, според която производство за предоставяне на международна закрила се образува за чужденец, подал молба за международна закрила при действието на временната закрила – с регистрирането на чужденеца след прекратяването или отнемането на временната закрила, което не дава възможност за прекратяването на производството по вече подадената молба.

Позоваването от жалбоподателката на чл. 9, ал. 6 ЗУБ, съгласно която разпоредба, хуманитарен статут се предоставя и на членовете на семейството на чужденец с предоставен хуманитарен статут, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната и доколкото това е съвместимо с личния им статус и не са налице обстоятелствата по чл. 12, ал. 2., следва да се прецени при произнасяне по молбата, доколкото самият орган признава, че жалбоподателката е влезнала в България заедно със съпруга си, на когото е предоставен хуманитарен статут.

Съдът намира, че изложените обстоятелства налагат извода за нищожност на оспорения акт.

Проверката за нищожност, съгласно чл. 168, ал. 2 от АПК се извършва служебно от съда, дори когато няма искане за това от някоя от страните.

В теорията и практиката на административното правораздаване се приема, че нищожността на един административен акт е порок, който е толкова тежък, че прави абсолютно невъзможно санирането му. Един от критериите за нищожност на административен акт, утвърдени в съдебната практика, се свързва с липсата на законова или подзаконова разпоредба за издаването му. Както беше констатирано по-горе, съдът не може да приеме наличието на правна норма, на основание, на която в случая може административното производство да бъде прекратено, тъй като не е налице нито една от изрично предвидените хипотези в чл. 15 ЗУБ.

В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че в цитираните Решение за изпълнение на Съвета на ЕС 2022/382 от 04.03.2022 г. и Решение № 144 от 10.03.2022 г., изменено с решение с 180 от 30.03.2022 г. на Министерски съвет на Република България, не се съдържат разпоредби за прекратяване на вече образувани производства по предоставяне на международна закрила по молби от разселени лица, граждани на У..

От друга страна в чл. 58, ал. 7 от ЗУБ изрично е предвидено, че чужденец, ползващ се от временна закрила, има право да подаде молба за предоставяне на международна закрила. Единствената негативна последица за чужденец, ползващ се от временна закрила, който подаде молба за предоставяне на международна закрила, е че не може

да се ползва от правата на чужденец в производство за предоставяне на международна закрила (чл. 39, ал. 5 от ЗУБ).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 1, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА, по жалба на С. О., гражданин на У., ЛНЧ [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес]0, ап.2 на Решение № 6660/16.06.2022 г. на зам.председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което е прекратено производството за предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на Заместник-председателя на Държавната Агенция по бежанците при Министерския съвет, за продължаване на производството по жалбата на С. О., гражданин на У., с която тя е поискала предоставянето на хуманитарен статут.

Решението, на основание чл. 85, ал. 1 от ЗУБ, е окончателно.

СЪДИЯ: